

Република Србија
УПРАВНИ СУД
Одељење у Новом Саду
III-7 У. 4775/14
Дана: 23.09.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд у већу судија: Гордана Сукновић Бојација, председник већа, др Владан Станојев и Нада Балешевић, чланови већа, уз учешће саветника Весне Слијепчевић, као записничара, решавајући у управном спору по тужби тужиоца из ради поништаја закључка туженог ПОВЕРЕНИКА ЗА ИНФОРМАЦИЈЕ ОД ЈАВНОГ ЗНАЧАЈА И ЗАШТИТУ ПОДАТАКА О ЛИЧНОСТИ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ, број 07-00-00021/2013-03 од 07.03.2014. године, у правној ствари приступа информацијама од јавног значаја, у нејавној седници већа одржаној дана 23.09.2016. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба **СЕ ОДБИЈА.**

ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова управног спора.

Таксени обвезник
Управног суда III-7 У. 4775/14.

ОСЛОБАЂА СЕ плаћања судске таксе у предмету

Образложење

Оспореним закључком, обустављен је поступак извршења решења Повереника за информације од јавног значаја и заштиту података о личности број 07-00-01857/2011-03 од 23.11.2012. године, покренут по предлогу тражиоца извршења, овде тужиоца

Тужбом поднетом Управном суду 31.03.2014. године тужилац оспорава законитост закључка туженог органа због повреде правила поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права. Наводи да Покрајински омбудсман Аутономне Покрајине Војводине Нови Сад није поступио у законском року од 7 дана, нити је поверенику и тражиоцу навео разлог свог непоступања, због чега је побијани закључак туженог незаконит. Сматра да се неосновано наводи постојање дописа органа власти број I-ОП-I-106/11 од 02.03.2011. године јер наведени допис тужиоцу није уручен што оспорено решење такође чини незаконитим. Даље наводи да тужени орган није поступио у

складу са чланом 268. став 2. Закона о општем управном поступку, што је у супротности са навођењем туженог у оспореном закључку. Указује да је све време тражио информације о томе да ли је Општинска управа Кикинда – Служба за инспекцијске послове и заштиту животне средине, сходно његовом образложеном приговору од 24.04.2007. године и допуни тог приговора од 30.04.2007. године, била у обавези да донесе писмену одлуку и одлучи о обустави даље изградње и рушењу наведеног бесправно подигнутог објекта, на шта је Повереник за информације од јавног значаја и заштиту података о личности морао адекватно да реагује, што није учинио, него је након три године и 45 дана од поднетог захтева тужиоца, обуставом извршења обесмислио поступак, чиме је нарушена правна сигурност за тужиоца, и материјално право погрешно примењено. Предлаже да суд тужбу усвоји, предмет врати туженом на поновно поступање или сам реши управни спор, настави извршење и донесе закључак о дозволи извршења и изречену новчану казну спроведе у дело и одреди материјалну надокнаду за тужиоца, а туженог обавезе на накнаду трошкова управног спора. Такође је предложио да га суд ослободи плаћања судске таксе, јер нема имовине и средстава којом би насталу обавезу измирио.

У одговору на тужбу, тужени орган је у свему остао код разлога изнетих у образложењу оспореног закључка и предложио да суд тужбу одбије као неосновану.

Управи суд је оценом навода у тужби, одговора на тужбу и списка предмета ове управне ствари, нашао да је тужба неоснована.

У току поступка утврђено је да је тужилац као тражилац извршења 28.12.2012. године туженом Поверенику за информације од јавног значаја и заштиту података о личности поднео предлог за спровођење административног извршења решења Повереника број 07-00-01857/2011-03 од 23.11.2012. године. Поступајући по предлогу тужени орган је оспореним закључком обуставио поступак извршења решења Повереника за информације од 23.11.2012. године. Даље је утврђено да је Повереник за информације од јавног значаја и заштиту података о личности у поступку по жалби тужиоца због повреде права на слободан приступ информацијама од јавног значаја донео решење број 07-00-01857/2011-03 од 23.11.2012. године којим је наложио извршенику Покрајинском омбудсману Аутономне Покрајине Војводине у Новом Саду да тужиоцу достави тражене информације, односно копије докумената у којима су те информације садржане из којих се може сазнати како је поступљено по представци - ургенцији тужиоца од 22.12.2009. године, с тим што ће пре достављања заштити личне податке којима би се повредило право на приватност лица на које се информације односе, као што су адреса становања, лични матични број грађана и слично, уколико су садржане у тим документима и учини их недоступним. Такође је утврђено да је извршеник 05.12.2012. године обавестио Повереника да је поступио по наведеном решењу и у прилогу доставио допис број I-ОП-1-106/11 од 03.12.2011. године упућен тужиоцу који му се достављају копије свих докумената у предмету број I-ОП-1-505/09 која се односе на поступање по његовој представци - ургенцији од 22.12.2009. године. Извршеник је 17.01.2014. године доставио Поверенику допис број I-ОП-1-106/11 од 13.01.2014. године упућен тужиоцу који му је поново доставио копије свих докумената из наведеног предмета који се односе на поступање по његовој представци - ургенцији од 22.12.2009. године и обавестио га да је у допису који му је упућен 03.12.2012. године уместо тог датума грешком наведен датум 03.12.2011. године. Такође је доставио и повратницу као доказ да је тужилац наведени допис од 03.01.2014. године са прилозима примио 15.01.2014. године.

Одредбом члана 271. став 1. Закона о општем управном поступку ("Службени лист

СРЈ”, бр. 33/97...31/01 и “Службени гласник РС”, бр. 30/10) прописано је да ће се административно извршење обуставити по службеној дужности и спроведене радње поништити ако се утврди да је обавеза у целини извршена, да извршење није било уопште допуштено, да је било спроведено према лицу које није у обавези, ако тражилац извршења одустане од свог захтева, односно ако је извршна исправа поништена или укинута.

Одредбом члана 16. став 1. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја (“Службени гласник РС”, бр. 120/04...36/10) прописано је да је орган власти дужан да без одлагања, а најкасније у року од 15 дана од дана пријема захтева тражиоца информације обавести о поседовању информацијама, стави му на увид документ који садржи тражену информацију, односно изда му или упути копију тог документа.

Према доказима у спису и разлозима образложења оспореног закључка тужени орган је поступио по решењу Повереника и у целости извршио прдметно решење тако што је тужиоцу, дописом број I ОП-1-106/11 од 13.01.2014. године доставио копије свих докумената која се односе на поступање по његовој преставци – ургенцији од 22.12.2009. године у смислу цитираних одредби Закона о општем управном поступку и Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја.

Суд је ценио наводе тужбе, али је нашао да су без утицаја на правилност и законитост оспореног закључка јер је на потпуно и правилно утврђено чињенично стање закон правилно примењен. Наиме, орган власти, односно заштитник грађана, поступио је по члану 16. став 1.) Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, тако што је по захтеву тужиоца од 22.12.2009. године одговорио поднеском од 13.01.2014. године који је тужиоцу према доставници у списима предмета уручен 15.01.2014. године.

Суд је ценио и друге наводе тужбе, али налази да нису од утицаја на другачију оцену законитости оспореног решења.

Суд је решио управни спор без одржавања усмене расправе ценећи да је предмет спора такав да очигледно не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања, с обзиром да је чињенично стање утврђено у управном поступку довољно за доношење одлуке, у смислу одредбе члана 33. став 2. и став 3. Закона о управним споровима.

С обзиром да је тужба као неоснована одбијена нису испуњени услови из одредбе члана 43. Закона о управним споровима за доношење пресуде у спору пуне јурисдикције.

Због наведених разлога, Управни суд је, налазећи да оспореним закључком није повређен закон на штету тужиоца, на основу одредбе члана 40. став 2. Закона о управним споровима („Службени гласник РС” број 111/2009), одлучио као у диспозитиву пресуде.

Имајући у виду исход поступка суд је применом члана 66. и 67. Закона о управним споровима, а у вези члана 74. истог закона, сходном применом члана 150. став 1. и 153. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/2011...55/14), захтев тужиоца за накнаду трошкова одбио и донео одлуку као у ставу 2. диспозитива пресуде.

Како је одредбама члана 10. став 1. и 2. Закона о судским таксама („Службени гласник РС“ број 28/94...93/121) прописано да суд може таксеног обвезника ослободити од плаћања

таксе ако би плаћањем таксе, имајући у виду средства из којих се обвезник и чланови породичног домаћинства издржавају, та средства била у толикој мери умањена да би била угрожена њихова социјална сигурност, с тим да се приликом доношења одлуке морају ценити све околности, а нарочито вредност меродавна за наплату таксе, укупан приход таксеног обвезника и чланова породичног домаћинства, као и број лица које таксени обвезник издржава, а да је тужилац лице које није обвезник пореза на имовину физичких лица о чему је приложио доказ, суд је нашао да су у конкретном случају испуњени законом прописани услови за ослобађање од плаћања судске таксе у овом предмету, због чега је одлучено као у ставу 3. диспозитива пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана 23.09.2016. године, III-7 У. 4775/14

Записничар
Весна Слијепчевић, с.р.

Председник већа-судија
Гордана Сукновић Бојација, с.р.

За тачност отправка
управитељ писарнице
Дејан Ђурић

КЗ